

- धनात् महत्तरं किं किं विद्यते ?
- गौतमबुद्धविषये यूयं काः कथाः जानीथ ?

भारतदेशः श्रेष्ठानां तत्त्वचिन्तकानां देशः इति सर्वे जानन्ति । तेषु अन्यतमः गौतमबुद्धः । मायादेव्याः शुद्धोधनस्य च पुत्रः सिद्धार्थः तपसा गौतमबुद्धः बभूव । बौद्धधर्मस्य प्रवर्तकोऽयं शान्तिसन्देशं सर्वत्र प्रसारयामास । तस्य जीवने घटिता एषा घटना ।

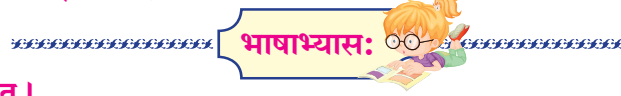
आसीत् सुदासो नाम कश्चिदुद्यानपालः । तस्य तडागे कदाचित् सत्यपि शिशिर-ऋतावेकं पद्मं व्यकसत्, व्योम्नीव बालसूर्यबिम्बम् । सोऽचिन्तयत्, 'अहो महिमा परमात्मनः, यदेतादृशे कालेऽतिशीते विभूषितो मे तडाग एतस्य सरसिजस्य विकासेन । एतत् सरसिजं विक्रीयाहं विपुलं धनं प्राप्नुयाम्' इति । एवं सञ्चिन्त्य स तद् विक्रेतुं राजसद्वनः पुरतः स्थितः । अत्रान्तरे तेनैव अध्वना कश्चित् श्रीमान् सार्थवाहः समायातः । सोऽवदत्, 'भद्र, भगवान् सुगतः सम्प्रत्येतस्मिन्नगरे वसति । महात्मनः तस्य पूजार्थमिदं कमलमभ्यर्थये । तत्कियता मूल्येन ददासि?' उद्यानपालोऽब्रवीत्, 'एकेन सुवर्णनाणकेन' । अथ स सार्थवाहः यावत्तत् कमलं क्रेतुमिच्छति, तावदेवापरो धनवान् श्रेष्ठी अपि सुगतदर्शनार्थं गच्छन् तत्र समुपस्थितः । नीरजमूल्यं पृच्छन्तं तं श्रेष्ठिनम् उद्यानपालोऽब्रूत् 'एष महाभाग एकं सुवर्णनाणकम् एतस्यार्थे दातुमिच्छति' । श्रेष्ठी अगदत्, 'अहं दश सुवर्णनाणकानि यच्छामि' । सार्थवाहोऽभणत्, 'अहं शतं सुवर्णनाणकानि प्रयच्छामि' । तयोर्विवादं श्रुत्वा सुदासो व्यमृशत् 'यस्य कृते एतौ कमलमेतत् क्रेतुमिच्छतः, नूनं स सुगत एवाधिकतमं मूल्यं मह्यं दद्यात्' इति । अतः स उद्यानपालस्तावभाषत 'नैतद् भो विक्रेतुमिच्छामि' इति ।

अथ प्राप्तः सुदासस्तदुद्यानं, यत्र भगवतः सुगतस्य निवासः । तत्र वटवृक्षस्याधस्तादेकस्मिन्नश्मखण्डे समुपविष्ट आसीत्स महात्मा । अनल्पेन धाम्ना राजते स्म तस्य भगवतो वदनम् । तदालोकयतः सुदासस्य चित्ते भक्तिरसार्णव उदतिष्ठत् । स हस्तस्थं नीरजं भगवतः सुगतस्य चरणयोरर्घ्यं कृत्वा 'नमो भगवते' इति वदन् सविनयं प्राणमत् ।

तं प्रसादवर्षिभ्यां लोचनाभ्यां निरूपयन् स्मयमानमुखपद्मो **भगवान्** अभाषत, “वत्स, किमिच्छसि?” इति ।
एवम् उक्तवति सुगते निरिच्छः सुदासः प्रत्यवदत्, “**भगवन्** किमन्यत्? केवलं **भगवतः** चरणकमलस्पर्शेन
आत्मा मे कृतार्थतां लभताम्” इति ।

एवंवादिनं सुदासं ‘तथास्तु’ इत्यब्रवीद् **भगवान्** सुगतः । अहो प्रभावः सुगतस्य, यत्तस्य दर्शनमात्रेणैव
कमलार्थं बहुमूल्यमपेक्षमाणः सुदासस्तद्विस्मृत्य सुगतचरणाभ्यां तत्कमलं समर्पितवान् ।

एष सुगतः एव ननु **भगवान्** गौतमबुद्धः ।

१. पूर्णवाक्येन उत्तरं लिखत ।

- अ) सुदासः कः आसीत्? आ) पद्मं कदा व्यकसत्?
इ) पद्मं कीदृशम्? ई) पद्मं विक्रेतुं सुदासः कुत्र स्थितः?
उ) श्रेष्ठी कमलार्थं कियत् मूल्यं दातुम् इच्छति? ऊ) महात्मा कुत्र उपविष्टः आसीत्?

२. माध्यमभाषया उत्तरत ।

- अ) सुदासः किमर्थं कमलं विक्रेतुं न इच्छति? आ) सुदासः सुगतचरणाभ्यां कमलं किमर्थं समर्पितवान्?

३. कः कं वदति?

- अ) ‘भद्र, भगवान् सुगतः सम्प्रत्येतस्मिन्नगरे वसति ।’ आ) ‘अहं दश सुवर्णनाणकानि यच्छामि ।’
इ) ‘एष महाभागः एकं सुवर्णनाणकम् एतस्यार्थं दातुमिच्छति ।’ ई) ‘वत्स, किमिच्छसि?’
उ) ‘नमो भगवते ।’

४. प्रश्ननिर्माणं कुरुत ।

- अ) सुगत एवाधिकतमं मूल्यं मह्यं दद्यात् । आ) भगवतो वदनं धाम्ना राजते स्म ।

५. सन्धिविग्रहं कुरुत । (अ) कश्चिदुद्यानपालः (आ) चरणयोरर्घ्यम् (इ) सोऽवदत् (ई) इत्यब्रवीत् ।

६. समानार्थकशब्दान् लिखत । तडागः, नीरजम्, सार्थवाहः, अर्णवः, धनवान् ।

७. विरुद्धार्थकशब्दान् लिखत । विपुलम्, बहुमूल्यम्, क्रेतुम् ।

८. मेलनं कुरुत ।

१०. सूचनानुसारं कृतीः कुरुत ।

विशेषणम्	विशेष्यम्
विपुलम्	श्रेष्ठी
श्रीमान्	धाम्ना
अनल्पेन	लोचनाभ्याम्
निरिच्छः	सार्थवाहः
धनवान्	धनम्
अधिकतमम्	सुदासः
प्रसादवर्षिभ्याम्	नीरजम्
हस्तस्थम्	मूल्यम्

- अ) तयोः विवादं श्रुत्वा सुदासो व्यमृशत् ।
(पूर्वकालवाचक-त्वान्त-अव्ययं निष्कासयत ।)
आ) त्वं किम् इच्छसि ?
(‘त्वम्’ इत्यस्य स्थाने ‘भवान्’ इति योजयत ।)
इ) मे आत्मा कृतार्थतां लभताम् ।
(लङ्लकारे वाक्यं परिवर्तयत ।)
ई) शिशिर-ऋतौ पद्मं व्यकसत् । (बहुवचने लिखत ।)
उ) सुदासः सुगतचरणाभ्यां कमलं समर्पितवान् ।
(वाच्यपरिवर्तनं कुरुत ।)
ऊ) अहं विपुलं धनं प्राप्नुयाम् । (लकारं लिखत ।)

९. अमरकोषात् शब्दं प्रयुज्य वाक्यं पुनर्लिखत ।

- अ) नूनं सः सुगतः एव अधिकतमं मूल्यं दद्यात् ।
आ) तडागे शिशिर-ऋतौ एकं पद्मं व्यकसत् ।
इ) विपुलं धनं प्राप्नुयाम् ।

